

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Sár és Társai Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: Hennelné dr. Komor Ildikó ügyvéd) által képviselt, felperes neve (.....) felperesnek - a Gödölle, Kékes, Mészáros & Szabó Szabadalmi és Védjegy Iroda (....., ügyintéző: dr. Gödölle István szabadalmi ügyvivő) ügygondnok által képviselt, (.....) I. rendű és a II. rendű alperes neve (.....) II. rendű alperesek ellen - védjegybejelentés átruházása és védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. január 28. napján kelt, 3.P.20.657/2007/21. számú ítélete ellen az I. rendű alperes részéről 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezéssel támadott rendelkezését megváltoztatja, a felperesnek az I. rendű alperessel szemben a lajstromszámú védjegy átruházásának elrendelése iránt előterjesztett keresetét elutasítja és az I. rendű alperes által a felperesnek fizetendő perköltség összegét 400.000 (Négyszázezer) Ft-ra leszállítja.

A másodfokú bíróság az I. rendű alperest képviselő ügygondnok másodfokú munkadíját 12.000 (Tizenkettőezer) Ft-ban állapítja meg. Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül közvetlenül fizessen meg 12.000 (Tizenkettőezer) Ft-ot az I. rendű alperest képviselő ügygondnok részére.

Köteles a felperes 24.000 (Huszonnégyezer) Ft fellebbezési illetéket külön felhívásra az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében elrendelte az I. r. alperessel szemben az számú védjegybejelentés, továbbá a, a, a, a, a, a, a, a, a, és a lajstromszámú védjegyek felperes részére történő átruházását.

Megállapította továbbá, hogy a II. r. alperes azzal, hogy cégneve alatt élelmiszeripari terméket forgalmaz, bitorolja a felperes lajstromszámú védjegyét, ezért eltiltotta cégnevének élelmiszeripari termékek körében történő használatától. Az ezt meghaladó keresetét elutasította.

Az alperesek ügygondnokának díját 100.000 Ft-ban állapította meg, és rendelkezett a letétben kezelt ügygondnoki díjelőleg utalványozásáról, valamint kötelezte az I. r.

alperest 432.000 Ft, a II. r. alperest pedig 91.000 Ft perköltség felperes részére történő 15 napon belüli megfizetésére.

Az ítélet indokolásában ismertette azt az egy ábrás védjegybejelentést és tíz védjegyet - köztük a-i elsőbbségű lajstromszámú „Candy/Friandise” szóelemet tartalmazó ábrás védjegyet - amelynek az alperes a jogosultja. Rögzítette, hogy a felperes jogosultja-i elsőbbséggel a lajstromszámú „Sölen” színes ábrás védjegynek. Megállapította továbbá, hogy a felperes 2003. óta az I. r. alperesi cégen keresztül forgalmazta Magyarországon édesipari termékeit, majd 2005. szeptember 23-án Forgalmazási Szerződést is kötöttek egymással, amelynek 13. pontja szerint valamennyi, a Sölen termékhez kapcsolódó iparjogvédelmi jog, köztük a védjegyjog, a felperest illeti meg és az I. r. alperes nem jogosult azok többszörözésére és utánzására.

A felperes által csatolt, a védjegyek elsőbbségi időpontjánál korábbi időszakból származó színes termékkatalógus alapján megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az I. r. alperes által lajstromoztatott védjegyek, illetőleg a védjegybejelentésben szereplő megjelölés megegyezik a felperes által forgalmazott termékek külső megjelenésével. Mivel nem volt vitás a Forgalmazási Szerződés alapján, hogy az I. r. alperes a felperes magyarországi képviselőjeként járt el, ezért a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1979. évi XI. törvény (Vt.) 19. § (5) bekezdése alapján elrendelte valamennyi védjegyoltalom átruházását a felperes részére.

Nem osztotta az I. r. alperesnek azt az álláspontját, hogy a lajstromszámú ábrás védjegy tekintetében alaptalan lenne a felperesi igény az alperesi védjegy és a felperesi termék csomagolásának az eltérése miatt. Az elsőfokú ítélet kifejtette, hogy a Vt. 14. §-ának helyes értelmezéséből az következik, hogy a tényleges jogosult akkor léphet fel a védjegybejelentővel szemben, ha az őt megillető védjegyet jelenti be a képviselő, vagy az ügynök. A jogszabályi megfogalmazásból a megjelölés és a védjegy lényegi egyezősége következik, nem pedig a teljes azonosság. Az elsőfokú bíróság érvelése szerint, ha a lajstromozni kért védjegy csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben különbözik a tényleges jogosultat megillető megjelöléstől, vagy más szóelemek mellett vagy más grafikailag szerkesztett környezetben alkalmazza, nem zárható ki, hogy a megjelölés egyébként őt illeti. Az adott esetben a ... lajstromszámú védjegy domináns elemeinek a piros-fehér osztott háttérrel, a mogyorószemeket és a félbevágott csokoládénak az ábrázolását, továbbá a kis betűkkel szedett „candy/friandise” szóelemeket tekintette, amelyek megjelennek a felpereshez köthető „GOFRESH” terméken. Ezért megállapíthatónak látta az elsőfokú bíróság, hogy az I. r. alperes a felperest megillető megjelölést jelentett be védjegyként lajstromozásra, így a védjegy tekintetében is helyt adott a felperes védjegy átruházására irányuló kereseti kérelmének.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, és kizárólag a lajstromszámú ábrás védjegy vonatkozásában a kereset elutasítását kérve az I. r. alperes fellebbezett.

Az elsőfokú eljárás során kifejtett álláspontját fenntartva hangsúlyozta, hogy a védjegy átruházásának elrendelése a Vt. 19. § (5) bekezdése alapján csak azonos megjelölés vonatkozásában történhet.

Részletezte a fellebbezés, hogy a felperesi „GOFRESH” csokoládétermék a lajstromozott védjegytől eltér, így a „Milk” feliratú fehér pohár, az eltérő rajzolatú mogyorók, a „GOFRESH” és a „SÖLEN” feliratok, amelyek alapján megállapítható, hogy e termék vonatkozásában a védjegytől eltérő kombinált megjelölést alkalmaz a felperes. E termék esetében az alperes szerint nem állapítható meg a védjeggyel való azonosság, csak a hasonlóság.

Azzal érvelt, hogy a Vt. 14. §-a és a 19. §-a (5) bekezdése azonban az azonosságot követeli meg, mert - szemben más jogszabályhelyek megfogalmazásával, mint pl. Vt. 5. § (2) bekezdés b) pontja, a 4. § (1) bekezdés b) és c) pontja megszövegezésével - nem biztosítja a jogosult számára a megjelöléshez hasonló védjeggyel szembeni fellépés, illetve az átruházás követelésének a lehetőségét. Ezért e tárgyi védjegy esetében nem találta megalapozottnak a felperes átruházás iránti igényét.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte.

Szűkítő értelmezésnek tartotta a fellebbezésben kifejtett alperesi álláspontot. Érvelése szerint az ügynök jogosulatlan védjegybejelentése elleni jogvédelem hatékonysága kizárja a jogszabály megszorító értelmezését. A jogalkotó által szándékolt védelem indokolja, hogy a jogszabály hatókörébe tartozik minden olyan bejelentett megjelölés, amely ugyan tartalmaz eltéréseket, de azok a megjelölések megkülönböztethetőségét a fogyasztó számára nem teszik lehetővé. Megjegyezte, hogy az ügynök vagy a képviselő jogosulatlan bejelentése szükségszerűen rosszhiszemű, hiszen tudatában van annak, hogy nincsen önálló joga. Eljárása ezért a rosszhiszeműség alapján is megtámadható lenne.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét kizárólag a fellebbezéssel érintett körben -a lajstromszámú ábrás védjegy I. r. alperestől a felperes részére történő átruházását elrendelő részében - bírálta felül, a nem támadott rendelkezéseit nem érintette.

A fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság döntésével és indokaival a másodfokú bíróság nem értett egyet. Nem osztotta az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy a Vt. 19. §-ának (5) bekezdése alkalmazására nem csak a jogosultat megillető megjelölés és a lajstromozott védjegy teljes azonossága esetében, hanem a lényegi egyezősége esetén is sor kerülhet, amennyiben a védjegy csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el a megjelöléstől.

A másodfokú bíróság - a fellebbezéssel egyetértve - arra az álláspontra jutott, hogy a jogosult csak a védjegy és a megjelölés azonossága esetén követelheti a védjegy átruházását. A Vt. 19. § (5) bekezdéséből nem olvasható ki, hogy e szabály a hasonló megjelölés védjegykénti lajstromozása esetében is alkalmazható lenne.

A Vt. 14. §-a kimondja, hogy ha a képviselő, illetve az ügynök - a jogosult engedélye nélkül - saját nevében lajstromoztatja a védjegyet, a jogosult fellephet a képviselő vagy az ügynök engedély nélküli védjegyhasználatával szemben, kivéve, ha a képviselő vagy az ügynök igazolja, hogy eljárása helyénvaló volt.

A Vt. 19. §-ának (5) bekezdése szerint, ha a képviselő, illetve az ügynök - a jogosult engedélye nélkül - saját nevében védjegybejelentést tesz vagy saját nevében lajstromoztatja a védjegyet, a jogosult követelheti a védjegyvoltalmi igény vagy a védjegyvoltalom átruházását.

Miután a fenti rendelkezések a védjegy lajstromozása tekintetében az ahhoz hasonló megjelölést nem említik, a jogszabály meg nem engedett, kiterjesztő értelmezését jelentené, ha a képviselő vagy az ügynök által lajstromoztatott védjegy esetén a jogosultnak a védjegyhez csupán hasonló megjelölése is alapot adna a védjegy átruházásának elrendelésére.

Helytállóan hivatkozott a fellebbezés arra, hogy ahol a jogszabály az azonosság mellett a hasonlóságot is vizsgálhatóvá teszi, ott erről kifejezetten rendelkezik. Így például a Vt. 5. § (2) bekezdés b) pontjában, vagy a 4. § (1) bekezdés b) pontjában, ahol a védjeggyel azonos vagy hasonló megjelölést is említi. Ezzel szemben a Vt. 5. §-a (2) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezést, amely a megjelölés tekintetében az azonosságot vagy hasonlóságot nem nevesíti, a kialakult joggyakorlat konzekvensen értelmezi akként, hogy az a korábbtól használt megjelölésre, nem pedig az ahhoz hasonló, vagy lényegében azonos megjelölésre vonatkozik.

Ugyanezen érvek irányadók a Vt. 14. és 19. §-aira is. Mivel a jogszabály nem nevesíti a védjegy mellett az ahhoz hasonló megjelölést, emiatt az ügynök vagy képviselő által lajstromoztatott védjegy esetében a jogosult csak a védjeggyel azonos megjelölés miatt léphet fel, illetve követelheti az átruházást. A hasonló megjelölés vizsgálatára a Vt. 14. és 19. §-ok rendelkezései lehetőséget nem adnak, amiatt a Vt. más szabályai alapján biztosított a fellépés lehetősége. Ezért a másodfokú bíróság álláspontja szerint a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben való eltérés sem nyerhet értékelést az ügynök által megszerzett védjegyvoltalom átruházása iránti igény elbírálása során.

Az adott esetben a felperes által használt kombinált, ábrás és szóelemet tartalmazó megjelölés nem volt azonos az I. r. alperes által lajstromozott színes ábrás védjeggyel, mivel a felperesi megjelölésben a mérete és elhelyezkedése folytán dominánsnak tekinthető „GOFRESH” szóelem és a „Milk” feliratú fehér pohár ábrája az I. r. alperesi védjegyben nem szerepel. Ennél fogva a védjegynek és a

megjelölésnek még az elsőfokú bíróság által lényeginek minősített azonossága sem állapítható meg.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében hivatkozott rosszhiszeműség kérdése a Vt. 14. és 19. §-ai esetében abban az esetben nyerhetne értékelést, ha a vizsgálat abban az irányban folyna, hogy az ügynök eljárása helyénvaló volt-e. Mivel azonban a jelen perben a védjegy és a megjelölés eltérése folytán a Vt. 19. § (5) bekezdése nem volt alkalmazható, ennek a kérdésnek a vizsgálata már szóba sem került.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott részét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és e részében a felperes keresetét elutasította.

Ennek eredményeként módosult a pernyertesség-pervesztesség aránya is, a felperes a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint elsőfokú részperköltségre jogosult, ezért a másodfokú bíróság leszállította az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összegét az egy védjegy tekintetében történt pervesztésre figyelemmel.

A másodfokú eljárásban pernyertes I. r. alperes kirendelt ügygondnoka általános forgalmi adóval növelt munkadíjának a megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint, míg az ügygondnok illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint a fellebbezési szakban pervesztes felperest kötelezte.

Budapest, 2008. június 17.

. Kovács Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
Cecília s.k.
előadó bíró

Dr. Katinszky Márta
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző